

CRNA GORA
TUŽILAČKI SAVJET
DP DV broj XX-X-X-X/2026
Podgorica, 2. jul 2026. godine

Disciplinsko vijeće Tužilačkog savjeta u sastavu predsjednik Sanja Radulović i članovi Ana Marinović i Marko Bojović uz učešće zapisničarke Snežane Trifunović, odlučujući po predlogu disciplinskog tužioca Miroslava Turkovića broj DP DT broj X/26 od 30. juna 2026. godine da se odbaci predlog XY iz .. od 16. februara 2026. godine, za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, državnog tužioca u DT, zbog najtežeg disciplinskog prekršaja iz čl. 108 st. 4 tač. 2 Zakona o državnom tužilaštvu, ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 95/2025), nakon sjednice Vijeća održane dana 2. jula 2026. godine, donijelo je:

ODLUKU

ODBACUJE SE predlog XY iz ... od 16. februara 2026. godine za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, državnog tužioca u DT, zbog najtežeg disciplinskog prekršaja iz čl. 108 st. 4 tač. 2 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 95/2025), jer je predlog podniet od strane neovlašćenog lica i za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj.

O b r a z l o ž e n j e

XY iz .. je podneskom od 16. februara 2026. godine, koji je naslovljen kao „disciplinska pritužba protiv državnog tužioca DT - XY“, a koji podnesak je dostavljen na dalje postupanje disciplinskom tužiocu, u bitnom naveo da je u toku 2016. godine na sjedište NVO „A“ iz P. bačena ručna bomba, čime su bili ugroženi životi ljudi uključujući i život podnosioca XY, koji je ujedno i izvršni direktor navedene Nevladine organizacije. Povodom tog događaja UP - CB P. je dana 26. februara 2016. godine podnijela krivičnu prijavu broj XX-XXX/16-XXXX/ 14 protiv nepoznatog lica zbog krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz čl. 327 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, umjesto, kako se to navodi u podnesku, „pokušaja ubistva“. Podnosilac dalje ističe da je dana 13. februara 2025. godine dobio obavještenje koje mu je uputio državni tužilac u DT XY, da je krivičnu prijavu odbacio zbog nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja. Takva odluka, kako to navodi podnosilac, je očigledno nezakonita jer za krivično djelo izazivanje opšte opasnosti iz čl. 327 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore relativna zastara krivičnog gonjenja iznosi 10 godina, a apsolutna zastarjelost nastupa protokom roka od 20 godina, što dalje znači da u periodu od izvršenja krivičnog djela do donošenja tužilačke odluke nije protekao ni jedan od navedenih rokova. Ističe se i to da je ZZLJP još 2017. godine u vezi sa predmetnim postupkom dao preporuku policiji, koja

nije sprovedena, pri čemu podnosilac ističe da je nakon predmetnog događaja došlo do promjena u policiji, ali ni novoformirani tim nije preduzeo bilo kakve radnje u konkretnom predmetu. Konačno se navodi da je postupanjem državnog tužioca XY stvoren osnov za disciplinsku odgovornost iz razloga što je pogrešno primijenio institut zastare krivičnog gonjenja, nesavjesno vršio tužilačku funkciju, nije vršio nadzor nad radom policije, tolerisao je višegodišnju pasivnost u predmetu i ignorisao bezbjednosne rizike po oštećnog.

Iako podnosilac prijave u istoj nije dao pravnu kvalifikaciju disciplinskog prekršaja koji prijavljuje i zbog kojeg predlaže utvrđivanje disciplinske odgovornosti, disciplinski tužilac je zaključio da iz sadržine citiranog predloga jasno proizilazi da se u konkretnom slučaju radi o najtežem disciplinskom prekršaju iz čl. 108 st. 4 tač. 2 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021 i 54/2024), te je u skladu sa odredbom čl. 112 st. 2 Zakona o državnom tužilaštvu, u toku istrage pribavio izjašnjenje državnog tužioca XY, te je pribavio i izvršio uvid u spise DT Ktn.br. XX/16, čiji sastavni dio su i spisi Ktr.br. XX16.

Iz izjašnjenja državnog tužioca u DT XY, te iz spisa DT Ktn.br. XX/16, čiji sastavni dio su i spisi Ktr.br. XX/16 se utvrđuje da je dana 29. februara 2016. godine u DT formiran predmet poslovne oznake Ktn.br. XX/16, po krivičnoj prijavi UP OB P. 72 broj XX-XX/16-XXXX/ 14 od 26. februara 2016. godine, protiv nepoznatog lica zbog krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz čl. 327 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore izvršenog na štetu XY iz ... dana 17. februara 2016. godine. Predmetom je zadužen tadašnji rukovodilac DT XY, koji je aktima Ktn.br. XX/16 od 29. februara 2016. godine, 10. aprila 2017. godine, 09. aprila 2018. godine i 15. aprila 2019. godine zahtijevao od UP CB P. preduzimanje odgovarajućih mjera u vezi otkrivanja izvršioca ovog krivičnog djela. Takođe, dana 17. februara 2016. godine, povodom istog događaja pred DT formiran je predmet poslovne oznake Ktr.br. XX/16, kojim je zadužena tada dežurna državna tužiteljka XY. Po formiranom predmetu, od strane postupajuće tužiteljke donijeta je naredba za vještačenje po vještaku iz oblasti zaštite od požara, eksplozija i eksplozivnih sredstava, jer je nakon zaprimljene prijave i izlaska na lice mjesta policijskih službenika, a uz sudjelovanje vještaka zaštite od požara, eksplozija i eksplozivnih sredstava XY, konstatovano da je polomljeno staklo na prozoru pored ulaznih vrata poslovnog prostora, te da je u unutrašnjosti poslovnog prostora došlo do određene eksplozije. Takođe, naredbom Ktr.br. XX/16 od 22. februara 2016. godine naloženo je FCD da izvrši DNK vještačenje kašike ručne bombe koja je izuzeta sa lica mjesta u cilju pronalaska DNK profila na istoj i upoređivanja pronađenog DNK profila sa DNK profilima iz baze podataka, kao i fitičko-hemijsko vještačenje metalnih komadića - gelera koji su takođe izuzeti sa lica mjesta u cilju utvrđivanja vrste eksplozivnog sredstva, a sve u cilju rasvjetljavanja okolnosti pod kojima je došlo do detonacije u poslovnom prostoru u vlasništvu XY. Nakon dostavljenog nalaza i mišljenja vještaka iz oblasti zaštite od požara, eksplozija i eksplozivnih sredstava XY, predmetni događaj je kvalifikovan kao krivično djelo izazivanje opšte opasnosti iz čl. 327 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Osim navedenih vještačenja, aktom tog tužilaštva Ktr.br. XX/16 od 27. maja 2019. godine, od sudije za istragu OS P zatraženo je donošenje naredbe kojom se mobilnim operaterima naređuje da službenicima CB P dostave listing komunikacija određenih SIM brojeva. Dana 19. februara 2021. godine postupajuća državna tužiteljka XY sačinila je službenu zabilješku, prema kojoj je i nakon peduzetih radnji od strane državnog tužilaštva izvršilac krivičnog djela ostao nepoznat, a od strane Uprave policije CB P dostavljena krivična prijava protiv nepoznatog izvršioca zbog krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz čl. 327 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, pa je službenom zabilješkom konstatovano da se spisi predmeta Ktr.br. 15/16 pripajaju predmetu Ktn.br. 13/16.

Dalje proizilazi da je u predmetu Ktn.br. XX/16, kasnije zadužena državna tužiteljka XY, koja je UP OB P slala urgencije za preduzimanje mjera i radnji na otkrivanju izvršioca krivičnog djela, i to dana 10. avgusta 2021. godine, 10. septembra 2021. godine, 27. oktobra 2021. godine, 24. decembra 2021. godine, 24. februara 2022. godine, 15. aprila 2022. godine, 12. jula 2022.

godine, 22. novembra 2022. godine, 03. aprila 2023. godine, 03. jula 2023. godine i 16. oktobra 2023. godine. Osim toga, dana 20. januara 2022. godine XY je podnio zahtjev za uvid u spise predmeta i dostavljanje informacija, kojem zahtjevu je udovoljeno.

Nakon toga, predmet Ktn. br. XX/16 dodijeljen je u rad državnom tužiocu XY, koji je više puta zahtijevao od UP preduzimanje mjera i radnji u vezi sa otkrivanjem izvršioca predmetnog krivičnog djela, te je u tom smislu slao dopise - urgencije Ktn.br. XX/16 od 12. februara 2024. godine i 06. juna 2024. godine.

Dalje proizilazi da je cijeneći vrijeme izvršenja krivičnog djela, kaznu koja je Krivičnim zakonikom propisana za krivično djelo izazivanje opšte opasnosti iz čl. 327 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, zatim činjenicu da je i pored svih preduzetih radnji i upućenih urgencija UP OB P. izvršilac krivičnog djela ostao nepoznat, te primjenjujući uputstvo Vrhovnog državnog tužilaštva za postupanje državnih tužilaštava u predmetima protiv nepoznatih učinilaca (Ktn) Tu.br. 245/24 od 19. decembra 2024. godine, državni tužilac XY donio rješenje o odbacivanju krivične prijave Ktn.br. XX/16 od 13. februara 2025. godine jer je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja. O tome je obavijestio oštećenog XY i poučio ga da na osnovu čl. 271a st. 1 Zakonika o krivičnom postupku ima pravo da u roku od 8 dana od dana prijema obavještenja, neposredno Višem državnom tužilaštvu u podnese pritužbu kojom će zahtijevati preispitivanje rješenja o odbacivanju krivične prijave.

Osim toga, državni tužilac XY navodi i to da je u konkretnom predmetu XY podnosio pritužbu na rad rukovoditeljke DT, te da je Tužilački savjet na VII sjednici održanoj 08. maja 2025. godine razmatrao pritužbu i konstatovao da je neosnovana.

U konačnom, Disciplinski tužilac je postupajući po predmetnoj prijavi XY iz ..., nakon sprovedene istrage, predložio Disciplinskom vijeću da shodno čl. 113 st. 3 tač. 1 alineja a) i c) odbaci predlog XY iz ... za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, državnog tužioca u DT zbog toga što je predlog podniet za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj, od neovlašćenog lica.

Disciplinsko vijeće je na sjednici održanoj dana 2. jula 2026. godine, razmatralo predlog disciplinskog tužioca DP DT broj X/26 od 30. juna 2026. godine, kojim se predlaže da se odbaci predlog XY iz ... a od 16. februara 2026. godine za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, državnog tužioca u DT, zbog toga što je predlog podniet za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj, od neovlašćenog lica.

Odredbom čl. 110 st. 1 Zakona o Državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 95/2025), propisano je da ako postoji osnovana sumnja da je državni tužilac izvršio disciplinski prekršaj, predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnog tužioca mogu podnijeti rukovodilac državnog tužilaštva, rukovodilac neposredno višeg državnog tužilaštva, vrhovni državni tužilac, ministar pravde i Komisija za praćenje primjene Etičkog kodeksa državnih tužilaca.

Dakle, u smislu čl. 110 st. 1 Zakona o Državnom tužilaštvu, ovlašćena lica za podnošenje predloga za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnog tužioca su: rukovodilac državnog tužilaštva, rukovodilac neposredno Višeg državnog tužilaštva, Vrhovni državni tužilac, ministar pravde i Komisija za praćenje primjene Etičkog kodeksa državnih tužilaca za davanje mišljenja da li je određeno ponašanje državnog tužioca u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

S toga je, imajući u vidu odredbu čl. 110 st. 1 Zakona o Državnom tužilaštvu, nesporno da je predlog XY iz ...od 16. februara 2026. godine za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY državnog tužioca u DT, podniet od strane neovlašćenog lica, odnosno, da XY nije ovlašćeno lice koje može podnijeti predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnog tužioca u smislu čl. 110 st. 1 Zakona o Državnom tužilaštvu.

Međutim, i pored naprijed navedenog, a kod činjenice da je predlog XY iz ...dostavljen na postupanje disciplinskom tužiocu, isti je na osnovu čl. 112 st. 2 Zakona o državnom tužilaštvu, po službenoj dužnosti ispitao predlog podnosioca, pribavio izjašnjenja državnog tužioca XY, pribavio i izvršio uvid u spise DT Ktn.br. XX/16, čiji sastavni dio su i spisi Ktn.br. XX/16.

Disciplinsko vijeće je utvrdilo da iz dokaza koje je disciplinski tužilac prikupio u toku istrage, ne proizilazi da je XY, državni tužilac u DT, svojim postupanjem u predmetu tog tužilaštva poslovne oznake Kt.br. XX/16 pogrešno primijenio materijalni zakon, odnosno institut zastarjelosti krivičnog gonjenja, dok s druge strane, navodi podnosioca da državni tužilac XY nije vršio nadzor nad radom policije u izviđaju, te da je nesavjesno postupao u predmetu, nijesu potvrđeni ni jednim dokazom. Prednje posebno kod činjenice što iz sadržine spisa predmeta proizilazi da je predmetni događaj istražen u izviđaju u toku kojeg su pribavljeni dokazi neophodni za utvrđivanje odlučnih činjenica koji se tiču krivičnog djela. Činjenica je da izvršilac krivičnog djela nije identifikovan iako su i u tom smislu preduzete dokazne radnje, ali ta činjenica sama po sebi, a posebno pri stanju stvari u spisima predmeta DT Ktn.br. XX/16, ne znači apriori da je postupak izviđaja bio nedjelotvoran. Naprotiv, iz sadržine spisa predmeta Ktn.br. XX16 je utvrđeno da su u toku postupka preduzimane radnje koje su bile usmjerene na otkrivanje identiteta izvršioca krivičnog djela, pa kada uprkos tome rezultati izviđaja nijesu dali bilo kakve činjenice i podatke na osnovu kojih bi se zaključak o identitetu izvršioca mogao potkrijepiti do stepena osnovane sumnje, te kada je protekao rok predviđen zakonom za nastupanje zastarjelosti krivičnog gonjenja, državni tužilac je donio rješenje Ktn.br. XX/16 od 13. februara 2025. godine, kojim je predmetna krivična prijava odbačena usljed zastarjelosti. Dakle, očigledno da je državni tužilac odluku donio shodno čl. 16 st. 1 i čl. 17 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku, u skladu sa kojima je državni tužilac dužan da istinito i potpuno utvrdi činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite i pravične odluke, a državni tužilac postojanje ili nepostojanje činjenica na kojima zasniva odluku, cijeni po svom slobodnom uvjerenju.

Kad se naprijed navedeno dovede u vezu sa odredbom čl. 108 st. 4 Zakona o državnom tužilaštvu, kojim je propisano da je najteži disciplinski prekršaj državnog tužioca ako: 1) je osuđen za djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje tužilačke funkcije i 2) nestručno ili nesavjesno obavlja tužilačku funkciju, dok je stavom 6 istog člana propisano da se pod nestručnim i nesavjesnim obavljanjem tužilačke funkcije smatra ako: državni tužilac bez opravdanih razloga ne ostvaruje najmanje 60% rezultata u pogledu kvantiteta rada u odnosu na prosječna mjerila kvantiteta u određenoj vrsti predmeta koje utvrđuje Tužilački savjet, osim ako državni tužilac ne da valjane razloge zbog kojih nije ostvario rezultate u pogledu kvantiteta rada; započne vršenje poslaničke ili druge javne funkcije ili profesionalno obavlja druge djelatnosti; bude ocijenjen dva puta uzastupno ocjenom ne zadovoljava; ima dva puta izrečenu disciplinsku sankciju za teže disciplinske prekršaje; učini teži disciplinski prekršaj kojim je nanijeta šteta po ugled državnog tužilaštva, nesporno se utvrđuje da radnje opisane u prijavi podnosioca nijesu propisane kao najteži disciplinski prekršaj u smislu naprijed citiranog čl. 108 st. 4 i 6 Zakona o Državnom tužilaštvu, kao i da opisane radnje ne predstavljaju bilo koji drugi disciplinski prekršaj u smislu odredbe čl. 108 Zakona o Državnom tužilaštvu.

Prema tome, Disciplinsko vijeće je na sjednici održanoj dana 2. jula 2026. godine, donijelo odluku da se odbaci predlog XY iz ...od 16. februara 2026. godine za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, državnog tužioca u DT, jer je predlog podniet od strane neovlašćenog lica i za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj.

Imajući u vidu navedeno, a na osnovu člana 113 stav 3 tačka 1 alineja a) i c) Zakona o Državnom tužilaštvu, odlučeno je kao u dispozitivu.

DISCIPLINSKO VIJEĆE TUŽILAČKOG SAVJETA
Podgorica, dana 2. jula 2026. godine

ZAPISNIČAR
Snežana Trifunović, s.r.

PREDSJEDNIK DISCIPLINSKOG VIJEĆA
Sanja Radulović, s.r.

Pravna pouka: Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Crne Gore u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otpavka odluke, a podnosi se preko Tužilačkog savjeta.